

אוצר החכמה

אוצר החכמה

ג.

ואמר שפ"א היה בעיר טשיahan ואמר: אני רואה בעיר זה אור גדול, ושאל אם נמצא שם ספר אור החיים, ונמצא שם ביד אחד חומש עם אור החיים, והוא האיר על כל העיר.

ד.

ואמר הדברים שלי לפעםם הם יותר קרובים אל האמת מדברי הרב אורה"ח.
ופעם אחת אמר תורה על פרשת סוטה מהאורה"ח והראה בפניים בספר והסביר להעולם, ^{אוצר החכמה} ואחר"כ אמר דברי עצמו. ואמר שהזאת יותר קרוב לאמת.

ה.

ופ"א חלה בנו של הרב ז"ל וקיבל על עצמו ללימוד בכל יום דף מהאורה"ח בחומשיים הגודלים דשקלב.

ו.

אין דבר שיוכל להחבא א"ע כמו בספר הזוהר ולפעמים בס' אור החיים, ומ שא"כ בכל הספרים, עד שמצוא בו אדם דבר שרואה בו הקב"ה שצורך לחפש הרבה.

ז.

מעשה פלא על יקר כבודו של בעל "אור החיים" הק' אצל רבנו מובה בספר "דבר יום ביוומו" (להר"ח קאנלעדר) ליום י' אלול יומה דהילולא דהרה"ק מקוריין זי"ע, וח"ל: הרה"ק מקוריין חשק ותאב שידפיסו את הספרה"ק "אור החיים", פעם אחת הביא מדפיס בשם "אשר" מרוסיא אליו את החומשיים עם ה"אור החיים", ושם בהם, ותיכף בפתחו את הספר בפרשנות ראה על הפסוק (טו, ז) כי יהיה בר אביון, ראה שהשמיט בסיום הפירוש משיח ה' "שמו חיים", ושאל את המדפיס מדוע השמטה תיבות אלו. ענה המדפיס, ידעתי שעל עצמו כוון ועל כן השמטתי. פתח לו הרה"ק תיכף ומיד בפרשנות סוטה על הפסוק (במדבר ה, כב) ואמרה האשנה אמרן אמרן, מביא האורה"ח דברי חז"ל: בין מאיש זה בין אחר, וטעה והדפיס שם בין מאיש זה בין "אשר" ויאמר לו הרה"ק "ראה חותמן".

בספר הנ"ל מצין שרואה חומש כזה בבית נכדו הרב החסיד רבי משה מראדוויטץ שמספר לו את הסיפור הנ"ל, ושחומר זה בירושה לו מאבותיו הצדיקים.

הווצרך לחזק דבריו בעדות על ראייתו את החומש, כי מפאת נדירותה של הוצאה זו היו ככלו אשר לגלgo על סיפור זה, בטענה שלא היה מדפיס בשם "אשר" ולא ראה ספר כזה בדפוס, אך גם עדותנו נשארה בגדר חידה, כי לא ציין אליה ומתי נדפס הספר.

בגנזי המכון נמצאים צילומים מהחומר הנ"ל שנודפס בשקלאוו שנות "מאשר" (תקמ"א). בשער הספר צוין שמו בא לדפוס במצות והוצאה התורני מו"ה ר' "אשר" ושותפו. ובמהדורה זו נמצאת ההשמטה והטעות הנ"ל, ולאימות הדברים נביא זהה צילומו.

אגב דפוס זה מובא בכתב ה rhe"k מקוריין (ראה לעיל אות ה') אך ב" אמרי פנחס" נדפס דפוס זאלקוו. ובכתב היד נאמר מפורש דפוס "שקלב".

ספריה הרה"ק מפולנאה בעל "תולדות יעקב יוסף"

.א.

בשם הרוב: מה שכותב בזוהר חדש שבשנת תק"מ יתרו פורקנא לישראל, היינו שייה איז ביטול ע"ז מאי ע"י הקיסר וכו'.

ועוד שמע בשמו הוא נ"י: שבשנה הנ"ל נדפס ספר הרוב דפולנאה, והספר הנ"ל הוא התקרובות משיח.

.ב.

ב"ר שמעריל יש פרד"ס, פשוט, הוא הנגלה, דרש, הוא דברי האריז"ל. רמז, ספר הרה"ק דפולנאה. וסוד, לא נתגלה עדין עד בית משיח ב"ב. והאריך זהה שבביאת משיח יתנהג העולם בעניין אחר וכו'.

.ג.

קילס את ספרי הרוב הגדול מפולנאי. ואמר שלא היה עדין ספרים כאלו בעולם. כי הוא תורה מגן עדן.

.ד.

גם היה מחזק מאד מאי לגדל את הרוב דפולנאה. וכך היה מרגלא בפומיה אני והרב דפולנאה. כנראה שהיא מחשב אותו. ואמר: שאפילו בימי התנאים לא היה אדם שייה לו מץ כזה ועובדות כאלה.

ובק"ק ווישנויע כשבשה נשואין לבנו, ושם היו חולקין על ספרי הרוב הנ"ל והאריך להוכחים ולהכלים האיך לא יראתם לחלק על איש שנפל לו פתקא מן השמים בעניין הנסיעה לא"י כידוע⁸, ואמר שכ' הגזירות שנגזרו עליהם רק עבר זה, ותקנתכם שתתלו על קברו ותפifiesו אותו ותכבדו ספריו ככל ספרי הקודושים.

8. עניין הפתקא מובא ב" אמרי פנחס השלם" שער ט' אות גג (עמ' רל"ט), וויל': ספר מה שהעד הרוב על הרוב דפולנאה שבא לו פתקא מן השמים, שמעתי מר' שמחה נ"י ששמע ממו"ר נ"י שפעם אחד רצה הרוב הנ"ל לנטווע לארץ ישראל ושאל להבעש"ט רבו ומנווע ואמר לו אתה צריך להיות רב בפולנאה, ואח"כ